

Muharrem Tüfek

- şiirler -

Yayın Tarihi:

04.04.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Muharrem Tüfek

1991 senesinde Altındağ/ Ankara'da dünyaya geldim. İlköğretim 4.sınıfa kadar Amasya'da daha sonrasında babamın tayini üzerine geldiğimiz Çorum'da öğrenim hayatıma devam ettim. Üniversiteden Türk Dili ve Edebiyatı bölümü mezunu olarak ayrıldım. Lisans tezi olarak Orhun-Yenisey Yazıtlarının günümüz Türkçesine çevirisini tamamladım. Üniversitede yayınlanan edebiyat dergisinde çeşitli şiir ve makaleler paylaştım bunun dışında çeşitli sosyal etkinliklerde şiirlerimi halk ile buluşturdum. Üniversitede düzenlenen şiir yarışmasında ikincilik ödülünün sahibi oldum. Sosyal medyada ŞİİRBAZIN KALEMİ isimli sayfada birçok şiirlerimi paylaştım. Sayfa çok kısa bir sürede binlerce kitleye ulaşmıştı ve birçok yerde şiirlerim halen sevilerek paylaşılmaya devam ediyor. Şiirlerimin konusu yalnızlık, aşk, düş ile gerçeklik, hayal, gizem ve bazı şifrelerin yer aldığı izlekler oluşturuyor. Bunların yanı sıra dini ve tasavvufi şiirlerimde bulunmaktadır.

Alkol-ü Aşk

Biz, içmeden beraat ettiremeyiz sözcükleri
Aşk, alkole batırılmış bir sözcük değil mi?
Kafası güzel bir fahişenin fantezisi..
Kaç A4 yapar ki hikayesi?

Bulanıktır hem mürekkebi
Görünmez
O yüzden herkes bakmak ister
S*kinde mi hikayesi?

Aşk, alkole batırılmış bir sözcüktür!
Herkes varoluşa bağlamak ister
Ruhsatsız bir gemidir, mürettebatsız dünyayı dolaşan filan
G*tünden element uydurur gibi...

Aşk, her müptezelin kendisini keyifçi zannetmesidir

Muharrem Tüfek

Atam

Sen gül,

Umutlar yeşersin ülkemde
Yıkılmış ne varsa şu makus kaderde

Sen yürü,

Yollarına bakan gelsin
Şu kapkara ufkuma ışık tutan tek sensin

Sen konuş,

Bütün devran dinlesin
Dağda, taşta, denizde o gür sesin çınlasın

Sen yaşa,

Gençliğine örneksin
Türkiye'nin devrinde sarsılmayan lidersin

Sen geçmiş, sen gelecek
Sen umut, sen şerefsin
Eksiklerimde tamam
Sen ölümsüz Atamsın

Muharrem Tüfek

Muharrem Tüfek

Döngü

Sırça köşkünden alıntılar yapıyorum esmer tenine
Boynuna asırları diziyorum inci inci
Merak etme sevdami sürmeyeceğim dudaklarına
Saçlarından yıldızları eksik etmeden, ekmek katıyorum biraz okyanusuna

Kısırlaştırılmış bir at koşuyor, bölünüyor sevdalar sevdama
Bir tutam tuzla mavilikler bırakıyorum düşen saç tellerinin yerine
Gözlerin düşüyor, bir şarkının sözlerinden önce
Sonrasında ne çalsa seni anlatıyor,
Mırıldanamıyorum

Kalbimin dört odasının da camları açık
Havalandırıyorum sonbaharın sonuna
Düşüncelerim dökülmesin diye şapka takıyorum
Ve güzel koksun diye ellerim, fesleğenleri okşuyorum
Kimsem olmadığından kalabalık oyunlar hazırladım
Kar yağacak birkaç güne ne de güzel anlatacağım
Şubat ayının intiharlarını

Küçük bir evin bacasına bakarak seni yazacağım
Ve bu şehirden giderken sana ağıtlar bırakacağım
Tüm ülke dillerinde, Tanrı gözünden
Sonrasında tarifsiz susacağım, beyaz bir gölgenin kayıtlara girmeyen boyutlarında
Kapım açılmadan dökülmeyecek tika basa dolu ruhum
Sen çaldığın an kapıyı, çırılçıplak hikayelerim dökülecek
Ben ise oturacağım bir taşın altına
Sizi izleyeceğim...

Muharrem Tüfek

Kadife Kafiye

Küçük bir şiirde yaşıyorum ben
Yıldızlar geceleri nokta oluyor cümle sonlarında
Hilal, virgül olup geçiyor üstünden bu küçük şiirin
Ve bulutlar üstünü örtüyor kötü sözcüklerin
Cırcır böcekleri duygulu birer nota oluyor
Çiçeklerin en güzel harflerini serpiştiriyor etrafa
Mısralarında sıcak ve güzel anlamlar pişiyor
Kıta aralarında oyun oynuyor çocuklar

Küçük harfler büyüklerine karşı çok saygılı burada
Herkes ölçüsünü biliyor
Kimse kimseden fazla hece yemiyor
Güneş yarım bir kafiyeyle doğuyor
Sonra en tepede tam kafiye oluyor
Zengin bir kafiyeyle 'iyi akşamlar' deyip
Yerini tunç rengi bir kafiyeyle bırakıyor
Ve gece dolunay cinaslı bir kafiyeyle görevini devralıyor
Bu şiirde gün böyle doğuyor, böyle batıyor

Muharrem Tüfek

Kanaat

Öldüğün zaman toz olacaksın
Güzel olsan ne fayda
Dünya kadar malın olsa
Sığacağıın iki metre
Dünya senin olsa da
Her yere kurulsan ne çıkar
Kalıcılık elbette bir kalpte olmaktadır.

Doğru söze izah, tarif, yöntem gerekmez
İnsanoğlu açtır, doymak nedir bilemez
Ağaç şimdi heybetlidir kurduğunu göremez
Tarla, bağın, bahçen olsa da bir güle sığmaktır

İnsanlar bunu anlamaz mesele biraz derindir
Sözün özü tatlıdır, uzunlu velhasıl zehirdir
Yüz bin kere Kabe gitsen şeytan yine senledir
İşin hikmeti bir kerecik bir gönüle varmaktır

Muharrem Tüfek

Muharrem Tüfek

Katre

Belki gözlerim şahit olur senin sevgisiz bakışlarına
Belki dilim lal olur 'seni seviyorum' derken masmavi gökyüzünün altında
Belki gitme demek için sebebim olursun
Belki...

Belki onlarca mısrama katık olursun diye düşünerek yazdığım binlerce kelimeyi
armağan ediyorum sana bu gece
Belkilerim çok oldu biliyorum ancak biliyorsun sevgili seni delicesine nasıl sevdiğimi
Ne olurdu çıkıp gelsen kalp damarlarım donmadan
Belki anlarsın yalnızlığı benim gibi, anlamasan da ne fark eder ki
Benim kollarımda bıçak, sende çelikten yelek varken
Keskin cümlelerin kadar ..
Cam camı kırar da kalp kalbi kıramaz mıydı?
Paramparça edermiş de bilmiyorsun..
Sen beni bekletirken, bekleyişime mutlu olduğumdan habersiz oturmuş..
Birlikte solumak istediğim sokaklarda kahkahalara boğulursun
Başka kalpler dayamış bacağına başını
Musmutlu bir günü geride bırakıyorsun
Kim bilir biri anlatabilseydi içimdeki yangını
En son anlardın!
Gülen gözlerin bir başka rayiha..
Koklamak istesem koklayamıyorum
Dokunsam ellerim titrer sevdamdan ürkek bir şekilde

Sen hiç koparılmaması gereken bir papatya kokusu
Bense aşk papatyasını taşta yetiştirmeye çalışan bir damla katre..

Muharrem Tüfek

Kupa Kızı

Askere giden bir delikanlının hüznü gibiydi
Sevişmeler
Geçen günlerin bekaretini yoklarken zaman
İşgal altındaydı tüm papatyalar
Avucumuza diktiğimiz

Dudaklarımda bir bir sönüyor mumlar
Gecenin ceplerinde adressiz mektuplar birikirken
Ağarıyor
Bir yaz sağanağı telaşında
Saçlarıma gizlenen yıldızlar

Paramparça aşklar büyüyor
Gökkuşaağı emziren kadınlardan
Göz bebeğine zar gibi düşerken yağmur
Ne çok idam edilmişiz
Bir kupa kızının rüyasında

Muharrem Tüfek

Seni İzlerdim

Yorgun yüzümdeki çocuksu ifadesin
Kapat gözlerini kimse girmesin
Öyle bir kapat ki seni benden başka kimse görmesin
Sen uyurdun ben seni izlerdim

Ne yüreğimi ateş yakar ne söndürür kar
Güzel bakan her tanrıçaya mı denir yar
Bir tebessümünü ararım diyar diyar
Sen gülerdin ben seni izlerdim

Bu kışta sensiz geçti sorma
Grip olmamak için çay da içtim amma
Hiçbir ilaç sensiz etmedi fayda
Sen Lokmandın ben seni izlerdim

Yıkılmayacak dağ gelmeyecek su mu var
Güzelliğine ölmeyecek yiğit mi var
Ferhat olsam her dağda adın var
Sen Şirindin ben seni izlerdim

Her sevdanın sonu neden ayrılık
Ayrı düşenlerin canı yanar ılık ılık
Sen gittin ya ben kimsesiz kalabalık
Sen yürüdüün ben seni izlerdim...

Muharrem Tüfek

Sonbahar

Gitme sen sonbahar
Beyaza bürüme yine beni
Islanmaya razıyım
Hüzün dolu yağmurlarında
Bırakma beni benliğimin öteki dünyasına

Sararmaya razıyım kupkuru dallarında
Eylül'e kim Kasım'ı sorar
Beni bir gününe yaz sonbahar
Aralıkları boş ver
Onlar şu batan güneş gibi ocakta yanar

Beni kışa bırakma
Bir yokmuşla başlıyor kıştaki masallar
Gitme sen sonbahar
Beyaza bürüme yine beni

Muharrem Tüfek